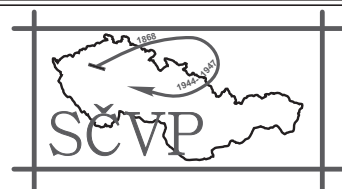

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

06/2013

Reemigrace volyňských Čechů

Prof. PhDr. Jaroslav Vaculík, ČSc. v Senátu ČR
dokončení

V prvních prosincových dnech roku 1946 zahájila československá přesídlovací komise na Volyni registraci optantů. Vzhledem k tomuto pozdnímu zahájení musela být opční lhůta prodloužena, a to do 31. prosince 1946. Přes její krátkost a neobyčejné dopravní potíže na špatně sjízdných cestách za třesnutých mrazů se podařilo pochytit téměř všechny volyňské Čechy, kteří chtěli reemigrovat. Československá přesídlovací mise v Lucku potvrdila opci a povolila přesídlení 10.502 rodinám, tj. 34.010 osobám. Tyto rodiny obdržely opční osvědčení v česko-ruském znění, kterým se všechny osoby v něm uvedené staly československými státními občany a současně pozbyly sovětské státní občanství, a to vstupem na československé území. Opční osvědčení se pro ně stalo řádným definitivním průkazem o jejich československém státním občanství. Nepotřebovaly proto již žádat o udělení československého občanství dle ústavního zákona č. 74/1946 Sb., jako tomu bylo u všech ostatních reemigrantů.

Přesídlovací mise pořídila celkem 8.257 soupisů zanechaného majetku, jehož odhadní cena činila 52.623.207 rublů, z toho nemovitého majetku 49.317.898 rublů a movitého majetku 3.305.309 rublů. U filiálce Státní banky SSSR bylo odezdáno celkem 30.372.854 rublů.

Dne 20. ledna 1947 se volyňští Češi shromáždili v nacisty vypáleném a vyvražděném Českém Malíně, aby se rozloučili se zemí, která jim téměř osmdesát let poskytovala své pohostinství. Do dvou uren byl vložen popel ze společného hrobu českomalínských mučedníků a Vladimír Řepík a příslušníci čtyř rodin, které přežily vyhlazení Českého Malína, byli pověřeni dopravit jej prvním transportem do ČSR.

První transport volyňských Čechů vyjel po slavnostních projevech hlavního zplnomocněnce ČSR dr. Václava Šatavy a hlavního zástupce SSSR Andreje Achimoviče Cokola 30. ledna 1947 z Dubna. Cesta trvala tři týdny, neboť vlak často zastavoval, někdy až na 2-3 dny. Místa ve vagoněch bylo málo, lidé spali na kufrech, jedli nevařené jídlo. Mnoho lidí cestou onemocnělo, někteří zemřeli a byli pohřbeni cestou nebo až v ČSR. V transportech se také rodily děti. Do pohraniční stanice Biel přijel první transport s 378 osobami 4. února 1947. Na nástupišti jej očekávali vojáci, školní mládež a občané. Oficiální uvítání proběhlo následujícího dne v Košicích, kde ministr L. Svoboda přečetl poselství prezidenta republiky, ve kterém byly zdůrazněny zásluhy volyňských Čechů v boji za národní a státní osvobození. Ve svém projevu L. Svoboda poděkoval krajanům jménem vlády a armády: „Mobilizace, kterou jsme ... na české Volyni provedli, byla tou nejkrásnější a nejradostnější, jakou jsem v životě viděl. Byl to spontánní, dobrovolný a hromadný vstup volyňských krajanů do československé armády.“

Do Žatce přijel první transport 8. února, kde jej uvítal ministr Z. Nejedlý. Při této příležitosti zaslal Svaz Čechů z Volyně telegram prezidentu republiky, ve kterém uváděl: „V historické chvíli návratu volyňských Čechů do vlasti a u příležitosti příjezdu prvního transportu z Volyně nemůžeme jinak než znovu Vám poděkovat za vše, čím jste k uskutečnění této naší dávné touhy přispěl. Víme dobře, že bez Vaší pomoci by nebyla splněna, a to nás zavazuje k tomu, abychom dokázali, že jsme toho hodni a dokážeme to!“

Prameny a literatura: a) Archiv Ministerstva zahraničních věcí ČR, f. Generální sekretariát 1945-1949; Archiv Ministerstva zemědělství ČR, f. Pozemková reforma; Archiv Kanceláře prezidenta republiky ČR; Národní archiv, f. Ministerstvo práce a sociální péče – repatriace. b) Hlasatel 1943; Národní osvobození 1946; Věrná stráž 1947. c) VACULÍK, J.: Dějiny volyňských Čechů III. Brno: MU. 2001.

Evžen Topinka

*15. 11. 1941 – †12. 6. 2011

Ve věku nedožitých sedmdesáti let před dvěma lety náhle zemřel dlouholetý předseda krajského spolku Česká beseda ve Lvově Ing. Evžen Topinka, český a ukrajinský patriot ryzího charakteru, mimořádný znalec a neúnavný propagátor česko-ukrajinských vztahů. Sotva lze spočítat, kolika českým vědcům, novinářům, podnikatelům, cestovatelům i obyčejným poutníkům a tazatelům nezištně pomohl s hledáním ukrajinských stop jejich předků či s orientací v minulých i současných realitách Haliče a Volyně. Miloval Lvov, znal snad všechna jeho zákoutí a uměl podat i střípky české minulosti města tak barvitě a suggestivně, jak by to sotva svedl jiný průvodce. Se stejnou vášnivostí a dnes už jen málokdy vídanou úctou a pokorou přistupoval i k ideálům českého vlastenectví a snažil se je přirozeně skloubit s hrdým ukrajinským patriotismem. Zůstává tu po něm sice nedokončené, ale vrstevnaté a hodnotné dílo, jež mohlo vzniknout

vlastně až na sklonku jeho života, v posledních patnácti letech. O to je cennější. Neměl totiž jednoduchý život, nebyl ani školeným historikem. Skoro až do let dospělosti dokonce vůbec netušil, že je po svém otci Čech, a ještě v polovině devadesátých let měl zapsáno v pasu své příjmení v ukrajinské podobě „Topinko“.

Jeho předkové přišli na Ukrajinu obdělávat půdu dávno za cara až z Rožmitálu pod Třemšínem, z brdských vrchů poblíž Příbrami, a usídlili se ve volyňské vesnici Olšanka. Patřil k nim i Evženův dědeček František, otec Václav se narodil už na Ukrajině a oženil se s místní ukrajinskou dívkou. Evžen přišel na svět v obci Orepv v Žitomirské oblasti nedlouho poté, co do země vpádl hitlerovská vojska, 15. listopadu 1941. Rodina se štěstím přežila válku, ale hned po ní jí štěstí opustilo. Otec totiž po návratu z fronty začal pracovat jako novinář, záhy byl nařčen z ukrajinského nacionalismu a za údajnou protisovětskou činnost byl už v roce 1946 zatčen a uvězněn. Byl pryč odsouzen k trestu smrti, který mu byl nakonec zmírněn na 25 let odnětí svobody, 5 let vyhnanství a 5 let ztráty občanských práv. Matka to před synem zatajila a udržovala ho v domnění, že otec padl na frontě, aby nebyl Evžen ve škole šikanován jako syn „nepřítelů lidu“. Už tak se rodina musela stěhovat pokaždé, když se na to v jejich okolí přišlo. Z podobných důvodů matka tajila i jeho české kořeny. Pravdu se dověděl teprve po Stalinově smrti, kdy otci zkrátily trest a dovolili, aby bydlel s rodinou poblíž tábora, než si zbytek trestu odpracuje. Až teprve tam, u tábora na Severním Uralu v oblasti Komi mu jeho otec pověděl, že je Čech. Začal se od něj učit česky a pokračoval v tom pak z učebnice i během vojenské služby ve Vladivostoku. Po vojně vystudoval s vyznamenáním pověstnou lvovskou polytechniku a stal se inženýrem, specialistou na strojní zařízení potravinářských podniků. Oženil se a kvůli bytu začal pracovat v továrně, později zajišťoval strojní vybavení cukrovarů, lihovarů, pivovarů, pekáren a mlékáren. V posledních letech před odchodem do důchodu pracoval jako vedoucí inženýr v menším servisním podniku.

Teprve s pádem komunistického režimu a následným rozpadem Sovětského svazu se otevřely nové možnosti rozvoje jeho tvůrčích schopností. Stal se členem hnutí Memoríál, které ve Lvově založila spolupracovnice akademika Sacharova Inna Fedušáková, a členem výboru skupiny Pošuk (Pátrání), volně přidružené k Memoríálu. Tyto organizace se aktivně zabývají mj. též dokumentací politické perzekuce a pátráním po perzekvovaných osobách. Hned po změně režimu získal přístup do státních i bezpečnostních archivů, v nichž začal pracovat i Evžen. Vedly jej k tomu jistě i osobní motivy, neboť do sovětských gulagů se dostal nejen jeho otec, ale i dědeček, pradědeček a mnoho dalších příbuzných. Záhy získal cenné zkušenosti z této specifické archivní práce a vložil do databáze Pošuku několik tisíc jmen perzekvovaných osob. Všiml si nejen politických vězňů, ale např. i válečných zajatců, jak o tom svědčí jeho zásluha na označení hrobů zemřelých zajatců na hřbitovech ve Lvově, Stryji, Samboru a Drohobyči. Podrobně to vylíčil v dokumentárním filmu České televize Bílá místa na černé zemi (1994), který se týkal i politických represí na západní Ukrajině poté, co byla v roce 1939 připojena k Sovětskému svazu. Své zkušenosti posléze zúročil v několika studiích zaměřených na perzekuci místních Čechů a československých občanů, jež byly též výsledkem jeho napojení na některé české výzkumné projekty: Z osudů Čechů v Rusku (Český dialog 1996, č. 7-9). Některá fakta o represáliích proti Čechům v bývalém Sovětském svazu (Češi za hranicemi na přelomu 20. a 21. století, Praha 2000).

Oběti perzekuce z řad Čechů na Ukrajině (Perzekuce občanů z území dnešní České republiky v SSSR, Praha 2003). Neponechal stranou ani tragické osudy Ukrajinců, byl spolupořadatelem zásadní edice Kronika UPA. Kniha padlých členů OUN a vojáků UPA ze Lvovska (Литопис УПА. Книга полеглих членів ОУН і вояків УПА Львівщини, T. 36, Торонто–Львів 2002). Nad výsledky své práce ohledně dokumentace a rehabilitace obětí politické perzekuce se zamýšlel i v dokumentárním filmu České televize Zatajené popravu (2009), během jehož natáčení teprve zjistil, že dědeček jeho ženy nezemřel v gulagu, jak bylo rodině úředně sděleno, ale že byl zastřelen hned po svém zatčení v roce 1938 a leží zahrabán v masových hrobech na okraji Žitomiru. *Mečislav Borák* - pokračování

Fungování České matice školské

1. pokračování

Česká matice školská jako národní spolek se řídila svými schválenými stanovami a její činnost byla pod dohledem státních úředníků Republiky Polské. Stanovy (polsky „Statut“) byly schváleny v jazyku polském v roce 1923 a nesetkal jsem se dosud s českým překladem. Pro činnost k matici přidružených spolků Sdružení českých státních a soukromých škol (1931) a Sdružení československé mládeže (1936), byly maticí schváleny dílčí stanovky rovněž v polském jazyce a předloženy státním úřadům k registraci.

Stanovy ČMŠ měly demokratický charakter, který byl udržován každoročními volbami třetiny volených funkcionářů spolku. Každý třetí rok se musel volený kandidát vzdát mandátu ale mohl znovu kandidovat pro další tříleté období. Voliči v tajném hlasování zhodnotili jeho práci pro spolek a buď ho zvolili pro další tříleté období nebo s jeho prací nesouhlasili a nezvolili ho. Také byla pojistka proti ovládnutí spolku regionálními či jinými seskupeními tím, že každoroční valné hromady se konaly v různých místech, zejména v centrech českého osídlení, stejně jako jednou za šest let bylo tajnou volbou stanoveno sídlo spolku. Valné hromady měly veřejný charakter, ale volební právo měli jen delegáti zvolení v jednotlivých odborech spolku (na každých dvacet platících členů jeden delegát) a dosavadní funkcionáři. Ze správní rady (4 osoby), z představenstva (12), z dozorčí rady (10) a z revizní komise (3), celkem 29 osob. Postupně se ustálila pracovní náplň vedení spolku na těchto činnostech:

- zajišťovat provoz matičních škol po stránce materiální i odborné
- zřízovat podle matiční školy v obcích a sedmileté školy v centrech osídlení
- zajišťovat kvalitní úroveň výuky českého jazyka prostřednictvím sdružení českých učitelů
- posilovat národního povědomí ve spolupráci s odbory ČMŠ v českých obcích
- ve spolupráci s školskými úřady působit při obsazování českých pedagogů na státních školách
- ve spolupráci se sdružením mládeže a odborů organizovat volnočasové osvětové akce
- distribuovat český tisk, českých knih a divadelních her do českých obcí

- zakládat školní a putovní knihovny

- zprostředkovávat styk s československými úřady a institucemi

Práce se zajištěním chodu spolku bylo dost pro tři placené pracovníky spolku i pro šestnáct dobrovolných volených členů hlavní správy. Tí se scházeli nejméně jednou za čtvrt roku a odcházeli s domácími úkoly. Měli nárok pouze na omezené cestovní náhrady při plnění přidělených úkolů. Největším problémem byly finance k zajištění chodu správy a hlavně matičních škol (platy učitelů, jejich pojištění a pořízení učebních pomůcek schválených polskými úřady). Ještě že školní budovy byly v majetku obcí z dřívějších dob, převážně s bytem pro učitele. Teprve v druhé polovině existence spolku se situace vylepšila, když spolek „Komenský“ v Československu převzal podstatnou část nákladů na provoz matičních škol a finanční toky od českých občanů, zejména mecenášů se ustálily a také polský stát přispěl nějakou částkou. Občané, když poznali, že spolek úspěšně funguje a jejich dary se hospodárně vynakládají, odsouhlasili různé účelové sbírky, např. „daň svědomí“ (20 grošů z ha). Velice zajímavá je přehledná tabulka s čtyřletými sbírkami akce „Týden matice“ v letech 1931, 1932, 1937 a 1938, kterou jsem si pořídil. Z přehledu vyplývá, že postupně se částky zvyšovaly také tím, že k této akci se připojovaly obce, ve kterých nebyly odbory pro malý počet žijících Čechů. Tady je na místě si postesknout, že zejména velké české obce s malou organizovaností od 2 do 5 % občanů ve spolku i podprůměrnou angažovaností nesplnily očekávání, snad s výjimkou Kupičova, Mirohoště a Teremna, kde byla organizovanost dvojnásobná. V malých a středních obcích do 400 obyvatel byla organizovanost

kolem 17%. Podmínkou vzniku odboru v obci bylo dvacet individuálních přihlášek fyzických osob. V některých obcích i v samotném městě Dubně s nejpčetnějším českým okolím odbory pro nezáměr vůbec nevznikly. Druhým prvořadým úkolem bylo udržet kvalitní vyučování jednak ve státních školách, na kterých školské úřady odsouhlasily výuku českého jazyka a na soukromých matičních školách. V prvních letech existence pořádala matice kurzy pro učitele na českých školách, zpočátku organizované a pořádané v ČSR. Tento způsob narážel na nepochopení polských úřadů a tak v dalších letech probíhaly kurzy na Volyni za účasti kvalifikovaných lektorů z ČSR. V roce 1931 matice ustavila Sdružení českých učitelů, které převzalo zcela tento úkol do svého programu a na svých pravidelných pedagogických konferencích, konaných několikrát v roce, se věnovalo sebevzdělávání. I nadále se matice snažila ovlivňovat obsazování učitelů na školách, které navštěvovaly děti z českých rodin a které nepatřily do okruhu schválených českých škol.

Třetím neméně důležitým úkolem bylo upevňování národního povědomí. Jeho plnění bylo nejsložitější, protože nemělo signalizovat na veřejnosti pocit výlučnosti a narušovat loajálnost vůči státnímu zřízení. Matice tedy organizovala vedle kulturních akcí významných polských, také československé, případně akce, které připomínaly významné události z českých dějin. Stále doznívá mezi krajany duch Trýzny po úmrtí presidenta Tomáše G. Masaryka, která se konala 21. 9. 1937 v prostorách matiční školy v Lucku. Tady bych chtěl připomenout aktivní působení volyňské sokolské župy na Všesokolských sletech v Praze, které jistě posilovalo národní uvědomění už při náviku, v různých doprovodných akcích (například svěcení sokolského praporu v Kvasilově 5. 6. 1932 za účasti Hany Benešové) i při samotném cvičení na Strahově. I hojná účast Čechů z Volyně v roce 1927 na mohylách padlých u Zborova nebyla jen symbolická i nepovolené vzpomínkové slavnosti o deset let později jistě byly injekcí vlasteneckému citění.

Nápadů na činnost spolku bylo hodně. Bylo třeba organizační práci stále vylepšovat. Například, byly na ředitelství ustaveny sekce: pedagogická, finanční, právní, organizační, publikační a hudebně-dramatická s osobní odpovědností určených pracovníků. Ta poslední jmenovaná vznikla na doporučení z ČSR v roce 1934 a směřovala k zakládání pěveckých sborů se zpěvem českých národních písní. Její obsazení bylo: Josef Vlk z vedení spolku, učitel a divadelník Josef Kredba, vychovatelka matičního internátu Marie Janatová a Vladislav Vlk sborníkem všudypřítomného boratínského sboru. I odbory v obcích se činily a ve spolupráci s ostatními spolky ve vsi pořádaly kulturní a společenské akce se začleněním školních dětí a mládeže. Ve spolkovém tisku najdeme mnohá oznámení s pozvánkou o konání i zprávy o průběhu, zejména těch úspěšných.

Tady by mělo být místo pro připomenutí významu a působení odborů ČMŠ v centrech osídlení v Lucku, Rovně a Zdolbunově a v některých dalších aktivních odborech, například v odloučeném Kupičově. Také informace o ostatních matičních školách. Místo není, tak snad až někdy příště. Najde se někdo, kdo poskytne potřebné chybějící informace?

Josef Vlk

Vážený čtenáři Zpravodaje

Jak jste si jistě přečetli v odstavci „Naši jubilanti“, že v měsíci červnu oslaví své 65. narozeniny Marie Hvězdová, tak bych chtěl k této gratulaci ještě dodat, že to je dcera Marie Zajícové, která společně se svoji sestřenicí Marií Činkovou přežily Malínskou tragedii. Podařilo se jim uniknout z hořící kolny a jelikož celé okolí bylo zahaleno dýmem, tak měly to štěstí, že se ukryly v obilí a přežily.

Velké štěstí měl také Vladimír Kinšt mladší, který se takto zachránil. Vladimír Kinšt se ukryl v koruně lípy u hřbitova a celou tuto tragedii sledoval. Později vše podrobně popsal v několika knihách. V roce 1947 se na Broumovsko přistěhovali také jeho otec a pan Vladimír Mendík, kteří museli odvézt vrahům svých rodin na pozvech ukořistěný majetek a podařilo se jim uprchnout.

Brzy uplyne od této tragické události již 70 let. Na Broumovsku žije mnoho pozůstalých kteří v Malíně přišli o své drahé. Například rodina Ledvinova 42 lidí, rodina Maříkova 21 lidí a mnoho dalších.

Proto všichni Volyňáci a naši přátelé 13. července věnujte alespoň chvíli vzpomínce na ty, kteří tak tragicky zahynuli.

Alexandr Stejskal 21. 5. 2013

Hněvotín

Pravidelné setkání v Hněvotíně mě mile překvapilo. Mladá a nejmladší generace volyňských Čechů se zúčastnila kladení květin pomníku našich padlých. Program následné schůze zaujal. Vše bylo zakončeno výborným gulášem a napečenými dobrotami. Rovněž

tombola byla povedená, plná komických překvapení. Z nejmladších vítám do našich řad velmi aktivního a rozhodného dvanáctiletého Víta Poláka, vnuka předsedy regionu Olomouc. Jeho pradědeček Antonín Polák padl roku 1944 při náletech v Rovně. Vít je důkazem pokračujících tradic Volyňáků.

Poděkování patří starostům Uničova, Hněvotína a představitelům SČVP za účast na zdařilé akci. *Jaromíra Němcová Ničová*

Akce regionu Žatec - Podbořany 2013

13. 7. - sobota - pietní akt k 70. výročí vypálení Českého Malína 11:00 - pietní akt - pomník u hřbitova v Žatci 12:00 - bude zajištěn přesun do restaurace Moskva 13:00 - celostátní setkání v restauraci Moskva 20. 7. - sobota - pietní akt v Novém Malíně u Šumperka autobusový zájezd ze Žatce, doprava zdarma Upozornění: Zájemci o účast na celostátním setkání v restauraci Moskva i o zájezd do Nového Malína se přihlásí v kanceláři ČsOL a ČSBS v Žatci, Lva Tolstého 969, 438 01 Žatec písemně, osobně nebo telefonicky v pondělí a ve středu od 10 - 12 hodin, tel 415 710 734 do konce června. Příspěvek na pohoštění ve výši 150 Kč uhradíte při prezenci. Prosíme vedoucí regionů, případně jednotlivce aby nahlásili účast na akci, aby bylo možno zajistit občerstvení. Zvou organizátoři regionu

Změna termínu Posvícenského setkání v Litoměřicích!!!

Výbor regionu Litoměřice o z n a m u j e všem svým členům a jejich přátelům, že letošní Posvícenské setkání se uskuteční v sobotu dne 5. října 2013 od 10 hodin opět v Kolibě Litoměřice.

Daniela Zelenková, jednatelka regionu Litoměřice

Za měsíc jedeme do Malína

Dne 4. 7. 2013 vyjíždí z Brna zájezd do Rovna a okolí. Rovněž se účastníme piety v Malíně 7. 7. 2013. Neváhejte, nelze čekat stále! Máme stále ještě deset volných míst! Hlaste se na: sazecek@email.cz, tel.: Vodafone: 776 310 958, O2: 723 520 715!

Prosba

Snažím se zjistit informace o volyňských předcích mého tatínka Vladislava Peterky. Budu ráda za každou informaci o rodinách Peterka, Kačer, Šturma, Šenk a Šašek. Víím, že rodina Kačerová odešla z Čech v roce 1885 s deseti dětmi. Bydleli v Semidubech a ve Straklově, možná i jinde. Rodina Peterková bydlela v roce 1875 Semidubech. Později se asi někteří přestěhovali. Děda Peterka se narodil ve vesnici Dědova Hora. Rodina Šturmová bydlela v Buršovce. Šenkovi pochází asi z Volkova a Šaškovi bohužel nevím odkud byli. Tatínek se vracel do Čech z obce Zavidov. Tady bydleli další naši příbuzní, rodina Kvajsarova, Voříškova a Šuvarská. Děkuji za každou informaci o těchto rodinách. *Nada Peterková*, petronini@seznam.cz

Pozvánka

na výstavku která připomíná vypálené české obce. Otevření a vernisáž bude ve čtvrtek 4. července od 15:30. Výstavka potrvá do konce srpna a bude otevřena ve výstavní síni knihovny v obci Libina u Šumperka (cca 10km od Nového Malína směrem na Olomouc) vždy út-pá od 11 do 16 hod. *Stanislav Procházka*

A ještě: v sobotu 7. 9. 2013 se koná tradiční setkání rodáků a jejich potomků z Mírohoště. Též zveme všechny ostatní kdo mají zájem se setkat. Začátek je v 10. hodin v Hotelu Racek v Úštěku u Litoměřic. Účast dejte vědět do konce srpna. Kolářová Jiřina, Dolina 73/9, Praha 6, tel.728 191 260, 220 921 949, kolarova.jirina@seznam.cz

Sdružení Volyňských Čechů a jejich přátel

region Litoměřice Vás srdečně zve na

CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ VOLYŇSKÝCH POTOMKŮ A PŘÁTEL V sobotu 31. srpna 2013 od 10:00 hodin v Litoměřicích, hotel Koliba na výstavišti Zahrada Čech. Toto setkání se uskuteční pod záštitou Celostátního výboru SČVP a starosty MěÚ Litoměřice Mgr. Ladislava Chlupáče. Dopolední slavnostní program od 10 hodin:

- 1) Prezentace účastníků
- 2) Zahájení
- 3) Přivítání účastníků starostou města Litoměřice
- 4) Vystoupení PaedDr. Moravce k naší krajanské historii
- 5) Informace o postupu Občanského sdružení vlastníků pozemků k vyvlastnění nemovitostí sovětskou vládou v roce 1939
- 6) Diskuse
- 7) Závěr dopoledního programu - oběd
- 8) Odpolední kulturní program:
 - od 14 hod. - Výletní vláček převezve účastníky do přístavu

- od 15 hod. - Plavba lodí Porta Bohemica po Labi k Bráně Čech. Po celou dobu plavby bude probíhat hudební produkce taneční skupiny Kadet

- v 18 hod. návrat na Kolibu, kde bude podávána večeře
- od 19 hod. Taneční zábava s pražskou skupinou Schovanky
- od 23 hod. Revival Elvis Presley
- od 24 hod. Diskotéka 80 léta

Základní poplatek každého účastníka je ve výši 100 Kč (je zahrnut oběd). Díky sponzorským darům bude možné tuto akci absolvovat za poměrně nízkých finančních výdajů a to 100 - 650 Kč dle rozsahu využitých služeb výše uvedených. Přihlášky účastníků přijímá: *Miroslav Kučera*, tel. 416 732 861, mob. 777 165 898, mail: koliba@post.cz, www.kolibahotel.cz.

Toto setkání plní jeden z hlavních úkolů Sdružení - zapojit do činnosti co nejvíce mladších potomků, jejich dětí a přátel tak, aby činnost sdružení pokračovala v duchu tradic Volyňských Čechů. Po dobu trvání akce bude možné shlédnout velice zajímavou putovní výstavu „NÁVRATY“.

Prosíme všechny členy Sdružení, aby o setkání předali informaci svým rodinám a známým, abychom oživilo tradici setkávání našich předků, jejichž bohaté zkušenosti a vzpomínky nelze nikdy zapomenout. Věříme, že se zúčastníte v hojném počtu a těšíme se na setkání s Vámi v Litoměřicích. *Miroslav Kučera* místopředseda reg. a organizátor akce a *Josef Kozák* předseda reg. Litoměřice.

Slovo redaktora

Vážení přispěvatelé. Mám k Vám prosbu! Pište, rád Vám Vaše příspěvky otisknu. Jen mi nepište elaboráty na stránku nebo i víc. Uvědomte si laskavě to, že prostor našeho Zpravodaje je velice limitovaný! Nemohu Vám uveřejňovat delší články. Především si uvědomte, že ten prostor je nás všech! Takže se na mě nezlobte a snažte se to vše pochopit. Budeme určitě všichni nadále rádi číst vše, s čím se na našich stránkách potkáme. *Váš redaktor*

Naši jubilanti

reg. Brno: V květnu oslavili: 85 let Alexandr Šnajdr z Křemence, nyní Brno; 84 roky Naděžda Hrušková ze Sergejevky, nyní Brno; 86 let Jaroslav Sitar ze Senkevičovy, nyní Branišovice. V červnu oslaví 84 let Vladimír Odstrčil ze Straklova Českého, nyní Brno a 85 let Emilie Skopíková ze Sklíně, nyní Olbramovice. V červenci oslaví 83 let Zdenka Dufková z Loděnice. Všem jubilantům za region hodně zdraví a dlouhá léta přeje *Lubomír Sazeček*

reg. Broumov: V červnu oslaví 65 let Marie Hvězdová. Šťěstí, zdraví a mnoho dalších let za region přeje *Alexandr Stejskal*

reg. Cheb: V červnu oslaví 89 let Evženie Floriánová ze Sofievky, nyní ve Strážově. Šťěstí, zdraví a mnoho dalších let za region přeje *Ludmila Pancířová*

reg. Chomutov: V červnu oslaví 88 let Olga Nedbálková z Dlouhého Pole, bytem v Údlíčích; 85 let Marie Steitzová z Novokrajeva, bytem ve Vojtěchově; 85 let Václav Kytl z Kupičova, bytem v Mašťově; 84 let Alexandr Čech ze Semidub, bytem Škrle u Chomutova; 80 let Stanislava Lebedová ze Sofievky, bytem v Chomutově; 65 let Beneš Vraný, předseda Okr. výboru SBZS který s námi spolupracuje, bytem v Chomutově. V červenci oslaví 81 let Helena Paparegová z Novin Českých, bytem v Kadani; 75 let Emilie Stieberová z Bojarky, bytem Blov u Kadaně. Hodně zdraví a štěstí do dalších let života přeje všem jubilantům za region

Jiřina Kačerová a Josef Roller

reg. Karlovy Vary: V červnu oslaví 65 let Světlana Smolínová z Jakubova, bytem K. Vary. V červenci 85 let Antonie Bártová z Volkova, bytem Stanovice. V srpnu 89 let Marie Vegrachtová z Holovně České, nyní K. Vary; 84 let Antonie Andrllová z Dědovy Hory, nyní K. Vary; 84 let Jiří Borč z Rovna, nyní Plzeň; 83 let Evženie Kašparová z Horodiště, nyní K. Vary; 82 let Ota Janča ze Sviru, nyní Ostrov n/O. Přejeme pevné zdraví, spokojenosti. Za region *Helena Horáková*

reg. Litoměřice: V červnu oslaví 82 let Anastazie Gernerová z Lipin, bytem Litoměřice, 87 let Věra Šebestová z Boratína, bytem Polepy a 88 let Anna Bajerová z Buršovky, bytem Úštěk. V červenci oslaví 80 let Marie Kratochvílová z Rovna, 88 let Anna Hendrychová z Hlinsku, bytem Štětí, 90 let Karel Šerák z Boratína, bytem Chotíněves, 93 let Anna Derflerová ze Sedmidub, bytem Litoměřice. V srpnu oslaví 60 let Miluše Kovačiková z Mírohoště, bytem Litoměřice, 81 let Anna Janatová z Boratína, bytem Liběšice, 84 let Marie Ulmová z Buderáže, bytem Roudnice n. L., 84 let Josef Kozák z Lipin, bytem Žitenice, 85 let Božena Vatterová z Krasilna, bytem Strachalý, 90 let Slávka Altmanová ze Sedmidub,

bytem Plzeň, 89 let Ludmila Dvořáková z Boratína, bytem Okna-Polepy. Do dalších let hodně zdraví a životní pohodu. Za region

Daniela Zelenková

reg. Mariánské Lázně: V srpnu oslaví 70 let Mikuláš Mulko z Rovna, bytem M. Lázně. Za region hodně zdraví přeje

Jaroslav Juha

region Moravskoslezský: V červnu oslaví 65 let Vratislav Špaček z Vítkova ČR, bytem Melč; 80 let Jaroslav Janko z Martinovky, bytem Krnov; 80 let Jiřina Kimlová z Krupé - Hranice, bytem Hukovice; 81 let Irena Seidlová z Moldavy-Májovka, bytem Horní Benešov; 87 let Anna Vendolská z Dembrovky, bytem Slezské Rudoltice-Rusín. V červenci 86 let Ing. Václav Petráš z Kvasilova, bytem Nošovice-Dobrá. V srpnu oslaví 81 let Věra Pospíšilová ze Špakova, bytem Kujavy; 85 let Marie Lajnveberová, bytem Kunín; 86 let Anastázie Holčáková z Podlesice, bytem Kunín. Všem jubilantům přejeme vše nejlepší, do dalších let hodně zdraví a životní pohodu. Za region

Dr. Vladimír Samec - předs., Marie Seitlová - taj.

reg. Olomoucký: V červnu oslaví 65 let Wágnerová Anna z Hněvotína u Olomouce. V červenci 55 let Křížová Vladimíra ze Slavonína u Olomouce. V srpnu oslaví 70 let Šulcová Jana z Olomouce. Těmto našim členům do příštích let přejeme hodně zdraví a životní pohodu. Za region

Vladimír Polák - předs. Miroslav Nerad - člen výb.

reg. Praha: V červnu oslaví 90 let Držmišková Antonie z Novin Českých-nyní Choceň, 86 let MUDr. Králíčková Miloslava ze Mstěšína - nyní Praha, 82 let Albrecht Josef z Boratína-nyní Kladno, 75 let Běhounková Marie z Holovně České-nyní Praha, 75 let Marková Marie ze Zaháje-nyní Kralupy, 70 let Glajch Zdislav z Českého Straklova-nyní Praha. Všem jubilantům srdečně blahopřejeme

Miluše Průšová

reg. Rakovník: V dubnu oslavil 86. narozeniny pan Antonín Umlauf z Hulče, nyní Stránky. Za region přejí pevné zdraví, štěstí a pohodu *Emilie Šimánková a Josef Krouský*. S omluvou i redakce! V červnu dále oslaví 81 let Jiřina Kolbeková z Hulče České, nyní Rakovník. V červenci oslaví: 85 let Marie Nováková z Hulče České, nyní Kletečná; 83 let Drahomíra Rybáčková Praha, nyní Čila a 81 let Rostislav Lněniček ze Sofievky, nyní Lužná. V srpnu oslaví: 90 let Jindřich Kučera z Kupičova, nyní Šanov 81 let Lída Polcarová z Hulče České, nyní Rakovník. Za region přejí pevné zdraví, štěstí a pohodu

Emilie Šimánková a Josef Krouský

reg. Šumperk: V červnu oslaví: 82 let Emilie Hradílková Hefštajnová z Kurdybáně, nyní Šumperk; 82 let Václav Jon z Knerut, nyní Vikýřovice. Oběma jubilantům přejeme pevné zdraví a štěstí. Za region

Jiřina Záková

reg. Teplice: V červnu oslaví 80 let Antonie Janečková, roz. Škrancová, nar. v Novostavcích, nyní bytem v Teplicích; 55 let Marie Strupinská, nar. v Malé Zubovštině, nyní bytem v Krupce; 65 let Václav Pišl, nar. Malé Zubovštině, nyní bytem v Krupce. Všem oslavencům přeje pevné zdraví a životní pohodu výbor regionu Teplice

Vlasta Holmanová

reg. Žatec: V červnu oslaví 80 let Jiří Jeníček - Novokrajev, nyní Žatec; 81 let Vladislav Šulitka - Jadvipol, nyní Velichov; 82 let Jiřina Bechyňská - Michalovka, nyní Liběšice; 82 let Jiří Končický - Staklov, nyní Most; 82 let Josef Kubín - Svišcov, nyní Blšany; 84 let Libuše Šivulská - Lutharda, nyní Kryry; 84 let Jiří Hovorka - Špakov, nyní Plzeň; 86 let Jiřina Růtová - Bocianovka, nyní Žatec; 87 let Jaroslava Borovská - Volkov, nyní Cheb; 89 let Josef Kovář - Romanov, nyní Třemošná; 90 let se dožívá členka Sboru Církve pravoslavné v Žatci, kde zpívá mnoho let, Anna Leonovičová ze Žatce; 94 let Věra Vostřelová - Jezírko, nyní Sížem; 94 let Tamara Lenzová - Huleč Česká, nyní Vroutek.

V červenci oslaví: 60 let Libuše Levočká - Vyškov, nyní Louny; 70 let Hana Stríbrná - Michalovka, nyní Žatec; 75 let Libuše Vraná - Volkov, nyní Lipno; 80 let Libuše Šplíchalová - Kupičov, nyní Louny; 83 let Kamila Ondrová - Novokrajev, nyní Žatec; 83 let Emil Knap - Jezírko, nyní Žatec; 83 let Jaroslav Malý - Rohozno, nyní Louny; 84 let Jiřina Hovorková Podcurkov, nyní Velká Čer-

noc; 84 let Lenka Lněničková - Malovaná, nyní Vroutek; 86 let Marie Sochorová - Omelanština, nyní Žatec; 86 let Anna Ausburková - Turkoviče, nyní Očihov; 86 let Rostislav Jeníček - Zdobice, nyní Žatec; 87 let Emil Kalvach - Podcurkov, nyní Soběchleby.

Všem jubilantům mnoho zdravíčka, štěstí a spokojenost do dalších let přeje za region

Kamila Ondrová

reg. Mohelnice: V červnu oslaví 82 let Antonie Pešová z Hrušvice, bytem Mohelnice; 81 let Emil Listík z Omelan, bytem Dětřichov a Ing. Olga Došelová z Chomoutu, bytem Bohdaneč. Jubilantům přejeme do dalších let zdraví, štěstí a životní pohodu za region

Libuše Machovská

Oznámení

Dne 7. 5. 2013 zemřel náhle člen našeho regionu pan Evžen Kostka v nedožitých 75 letech. Pocházel ze Zdobunova a bytem byl v Otvicích.

Po dlouhé nemoci dne 20. března zemřel ve věku nedožitých 86 let, pan Vladimír Hnetecký z Dubna, bytem Ostrov n/O.

Upřímnou soustrast rodinám vyjadřuje za region

Jiřina Kačerová a Josef Roller

V lednu 2013 zemřela ve věku 84 let paní Františka Fofová. Pocházela z Račina a trvale bydlela Horní Povelice-Osoblah. Kdo jste ji znali, věnujte jí tichou vzpomínku. Upřímnou soustrast všem pozůstalým projevuje za region

Dr. Vladimír Samec - předs., Marie Seitlová - taj.

Odešla Helenka Křikavová. Po dlouhé nemoci opustila v dubnu naše řady Helenka Křikavová ve věku 90 let. Narodila se v obci Podhájce u Dubna na Volyni v rodině Albrechtů. Na jaře roku 1944 vstoupila do armády. Účastnila se bojů o Duklu. Prožila si těžké chvíle, když jí bylo sděleno, jak otrěsným způsobem zahynul její otec a strýc, které umučili banderovci. Sama utrpěla zranění páteře a nosu. Ve Střešovické nemocnici se po válce seznámila se svým budoucím mužem p. Křikavou. Pořádala po celých Čechách výstavu „Ženy bojující“. Vychovali spolu s manželem 4 dcery. Moc nám všem chybí, neboť s ní bylo vždy veselo. Všem pozůstalým upřímnou soustrast vyjadřuje za výbor pražského regionu

Nečasová Marie

Výzva pro moravské regiony

Olomoucký region navrhuje pro zájemce ze severní a jižní Moravy zájezd na celostátní setkání do Žatce, které se tam koná dne 13. 7. 2013.

Zájezd, podle velikosti zájmu i na 2 dny s ubytováním a možností prohlídky muzea Volyňských Čechů v Podbořanech. Trasa zájezdu a případná nástupní místa: Severní Morava, Olomouc, Vyškov, Brno a Žatec.

Zájemci se mohou přihlásit na tel.: 775 098 503; Miroslav Nerad, Na Struze 431/7, Olomouc; mail: miro.nerad@seznam.cz

Príspevky na tisk

bez určení regionu: Jaroslav Černožský 300 Kč.

region Cheb: Na oslavě diamantové svatby manželů Libušky a Rostislava Pancířových ve Vojtanově na Chebsku bylo vybráno na tiskový fond 2.090 Kč.

region Praha: František Miko Staré Město 100 Kč; Nislava Lubertová Praha 200 Kč; Emilie Vránová Černošice 100 Kč; Viktor Ballada Praha 300 Kč.

region Brno: Miroslav Kvapil Horákov 200 Kč; Jiří Šimonek Brno 200 Kč; Emilie Smahelová Brno 200 Kč; Viktor Hurt Brno 200 Kč; Ing. David Hrabovský Bílovec 400 Kč.

region Šumperk: Eliška Vašková Libina 200 Kč.

region Moravskoslezský: Jaroslav Loukota Horní Benešov 200 Kč. region Žatec: Jiřina Růtová Žatec 200 Kč; Jiřina Bechyňská Liběšice 200 Kč; Vladislav Dusil Dobroměřice 200 Kč; Miroslav Bernart Volevčice 300 Kč; Ing. Olga Nepivodová Žatec 300 Kč; Drahomíra Hostková Žatec 200 Kč; Marie Fialová Měcholupy 200 Kč; Marie Ryšavá Žatec 200 Kč.

Všem dárcům srdečně děkujeme.

Upozornění! Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha č. ú.: 252001907/0300 Československé obchodní banky a.s., Poštovní spořitelna, Rožtylská 1, 225 95 Praha. Dary můžete posílat na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečasová, Podhájek 68/V, 471 24 Mimoň, mobil: 728 351 726, mail: m.necasova@seznam.cz. Prosíme, abyste neupomínali zveřejněním dárců a darů, zveřejňujeme je až po obdržení účetního dokladu. Peněžní dary neposílejte na adresu šéfredaktora. Změny v evidenci členství, adres, přihlášky nových členů, ukončení členství a dotazy zasílejte zásadně na adresu hospodářky. Děkujeme!

Tiráž: Vydává „Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel“ pro potřebu svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají autoři příspěvků. Vychází jako občasník. Šéfredaktor: Lubomír Sazeček. Příspěvky nejsou honorované, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte do konce každého měsíce na adr.: Lubomír Sazeček, Stamicova 288/3, 623 00 Brno, nebo e-mailovou adresu: sazecek@email.cz, tel.: Vodafone: 776 310 958, O2: 723 520 715. Podávání zásilek povoleno Česká pošta, a.s. odštěpným závodem Praha č.j. nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Stránky Sdružení vlastníků pozemků: www.vpnvosv.cz, Stránky SČVP: www.scvp.eu, **Toto číslo vyšlo 05. 06. 2013**